

התאספו נא כולכן – צולעות, חסרות שיניים

שלושה שירים

מליטאית: סיון בסקין

ילידת 1986, גדלה בקובנה (קאונס) ומתגוררת בוילנה. דוקטור לפילולוגיה ליטאית, משוררת, מבקרת ומורה לקולנוע. ספרה הראשון ראה אור ב־2017. שיריה תורגמו עד כה לאנגלית ולפולנית.

דיכאון וגבר

יְקִירִי, רְאִיתִי אֶת עֵוִיתוֹת פְּנִיךָ,
רְאִיתִי כַּמָּה זַעַם וְכַמָּה
תּוֹכְחָה הִבֵּאת לִי, כַּמָּה לַחֵץ
הַסֵּתֶתֶר מֵאֲחֹרֵי הַקֶּשֶׁת שֶׁל הַצֵּלַע הַחֲמִישִׁית,
כַּמָּה חֲזָקוֹת הֵן נְקִישׁוֹת כְּלִיא בְּרִקְיָה,
אִיךָ מֵתַנַּדְנָדִים הַתְּרִיסִים בְּרוּחַ פְּרָצִים,
יְקִירִי, אֶתְּה רוֹאָה אוֹתִי מְקִיָּאָה,
אוֹתִי מֵתַבִּישֵׁת, אוֹתִי בּוֹכָה וְלֹא
יְכוּל לְהִבִּין, לְהַתְעַשֵּׂת לֹא יְכוּל –
חֶסֶר הָאוֹנִים הֵנָּה, שֶׁעַר דְּבִיק מִמָּרָה,
חֲלָצָה מְלַכְלַכֶּת, הַנְּבִיחוֹת הַלָּלוּ,
הַנְּדָנוּד, הַזְּמוּזִים,
עֲרַמַת כָּלִים בְּכִיּוֹר, קוֹרֵי עֲכָבִישׁ,
כְּדוּרֵי אָבָק, יֶלֶד לֹא רְחוּץ –
יְקִירִי, אֲנִי יְכוּלָה
לְהַבְטִיחַ לְךָ דְּבַר אֶחָד – אַחֲרֵי כָּל זֶה,

אם יִעֲמְדוּ בְּזֶה עֵינֶיךָ, כְּלִיֹּתֶיךָ, כְּבֹדְךָ,
אם נִשְׁרֹד,
לא תִצְטָרֵךְ עוֹד לִפְקֹק בְּאַהֲבַתְךָ אֵלַי.

לסבתא

כְּמוֹ שֶׁאַתָּה שָׂרְטֵת בְּצַפְרֵינֶיךָ אֶת קְלַפֵּת הַלְּבָנָה הַקְּפוּאָה,
אֲנִי שׁוֹרְטֵת אֶת עֲצָמַי בְּמַחְרָשׁוֹת הַרוּחֹת, בְּקוֹל פְּצוּעַ,
כְּמוֹךָ, מְבַכָּה אֶת בְּנֵי שְׁנוּלֵד מֵת, כְּמוֹךָ –
בְּטוֹנְדְרָה חֶסֶת הַרְחָמִים, בְּבִקְתָהּ הַמְקַשֵּׁטֶת
בְּתַפְרִים שֶׁל יַעַץ – אֲנִי רוֹאָה בְּרִיוֹן מֵתִקְרָב, –
אֲנַחְנוּ נִמְצָץ לוֹ בְּתַמּוּרָה לְפָרוֹסֶת לֶחֶם לִילְדֵינוּ
הַחַיִּים (כְּכֹר כּוֹאֵב מֵאַחֲרֵי הַצֵּלַע הַחֲמִישִׁית,
כְּכֹר מְצִיץ בְּרוֹזוֹן הַמְכַנְסִים), כְּמוֹךָ – בְּצַחֹק הַגְּרוֹנִי,
בִּילָלֶת הַלֵּב אֲסַפֵּר אֶת הַכֹּל, אֲנִי עוֹקֶבֶת אַחֲרֵי עֲצָמַי,
כְּמוֹךָ, אֲבִדְתִּי כְּמַעֵט אֶת כָּל מַה שֶׁאַפְשֵׁר לְאַבֵּד,
שֶׁלֹּא הִיָּה לִי אֵף פַּעַם – נִשְׁאַרְתִּי אֲנִי לְבַדִּי, אֲנִי שְׁלֹנּוּ,
יִרְשֵׁת גֵּן עֵדֶן הָאֲרוּרָה, שֶׁשָׂרְדָה
אֲפִלּוּ אַחֲרֵי רְדוּקְצִיָּה פְּנוּמְנולוֹגִית – הַתּוֹדָעָה הַמְטַנֶּפֶת הַזֹּאת,
לֹא מִפְסָדֶת, לֹא מְרוֹחֶת, לֹא מְשַׁגֶּת –
זֶה לְמָה כּוֹאֵב.

שד

מְהֵרוּ, נְשִׁים שְׁלֵי, הִנֵּה – חֲדָר, הִנֵּה – גִיר, הִנֵּה – רִיחַ עֲנָפֵי אֲשׁוּחַ. הַתְּאֲסָפוּ נָא כְּלָכֵן –
צוֹלְעוֹת, חֶסְרוֹת שְׁנַיִם, רֹאשׁ, רִגְלַי, עוֹרוֹת, אֵלֶּה שֶׁהִפְלוּ מֵרַחֵם אִמּוֹן, שֶׁמְרַקוּ
אֶת עֵבְרֹן, כָּל אֵלֶּה שֶׁבָּכוּ כִּי אֲרִנָּב כְּרִסֵּם אֶת עֲגִיוֹת הַקֶּדֶשׁ, כָּל מִי שֶׁנִּדְּנָדוּ אֶת
עָרִיסוֹת יְלֵדֵיהֶן –
נוֹמָה נּוֹם, נוֹמָה נּוֹם, נוֹמָה נּוֹם – כָּל מִי שֶׁעֲזָבוּ הַכֹּל, נִעְזְבוּ, מִדִּיאוֹת,

מדוֹזוֹת, הָרוֹת, הַטִּירוֹת, כָּל הַמְלָצְרִיּוֹת שֶׁל תַּחֲנוּת מְרֻכְזוֹת, כָּל מוֹכְרוֹת הַחוּרִים
בְּעֵשָׂרִים סוּ בְלֵבָד,
כָּל הָאֲנָאֲלֶפְיִיתִיּוֹת, חֲסָרוֹת הַנְּחָלָה, הַמְנַגְנוֹת עַל קְלִידֵי רוֹכְסְנֵי הַגְּבָרִים – בּוֹאוּ כְּלָכֵן.
כִּי הַשְּׁעָה שֶׁלֹּשׁ מֵתְקַרְבֶּת,
וְהַתְרַנְגוּל עוֹד לֹא שָׁר, הוּא מְדַדָּה. הוּא גוֹרֵר אֶת רַגְלָיו. וְאֲנִי לֹא רוֹאָה מִבְּעַד לְעַפְעָפִי
הַנְּפוּלִים,
נָשִׁים, קָחוּ גִירִים, כְּבֹר הַגִּיעָה הָעֵת לְסִיד אֶת הַהִיסְטוֹרִיָּה הַזֹּאת, צִירוּ מֵעַגֵל
שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים, כְּבֹר הַגִּיעָה הָעֵת לְהַשְׁלִיךְ הַכְּפָפָה, לוֹמֵר לְחֹשֵׁי כְּשׁוּפִים – חֲפְשִׁיָּה,
חֲפְשִׁיָּה, חֲפְשִׁיָּה.